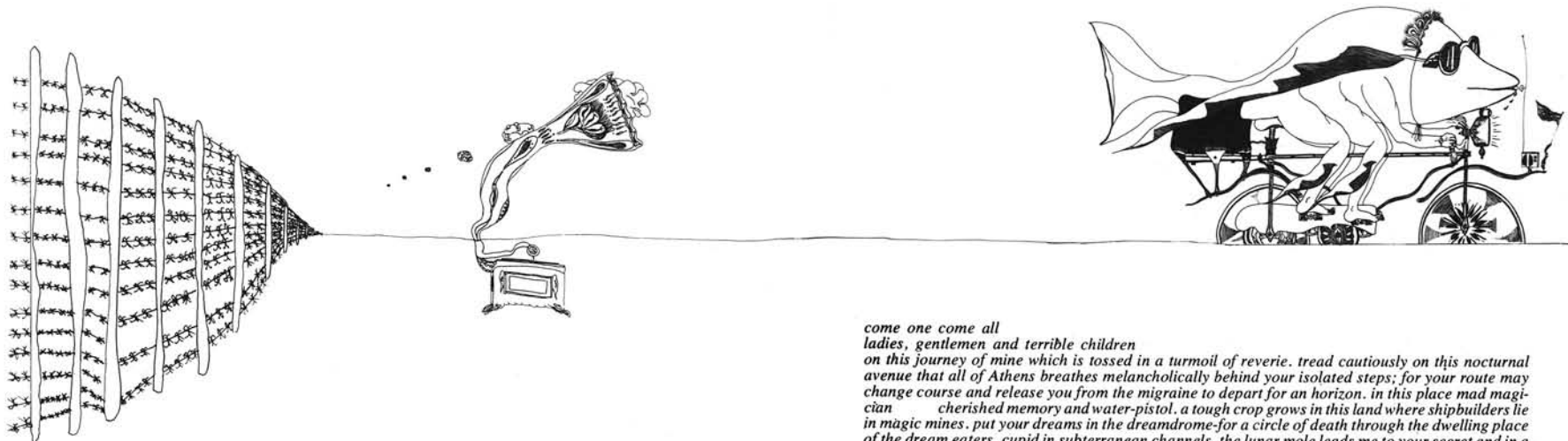

στό ταξίδι μου αυτό, που παραδέρνει σε μία άγριεμένη όνειροπόληση, ένα δρομολόγιο αν είναι να αλλάξεις κι απ' τή θαθειά σκοτουρά να σε βγάλει για να φύγεις στον δρίζοντα, όσο γαλήνια περπατάς τή νυχτιάτικη λεωφόρο, που αναπνέεις μελαγχολικά όλη ή Αθήνα στά έξωμα διαλάτουν, μέσα στο χωράφι αυτό μεθυσμένος ταχυδακτυλουργός μνήμη γεγή και νεροπίστολο. Ένα ζρόκι σπαρτό φτάνει στον στό χωράφι αυτό ποτίζει μαγικά όνειρμα με θαμνένους ναυπηγούς, βάλε τα όνειρμα σας στό όνειροδόξιο για ένα γύρο του θανάτου στη γωνιά των όνειροφράγων, ό φτερωτός σενιθάς σπυρίγια όρομολόγια, ό σεληνιακός τυφλοπόντικας μοδίσκησε στό μυστικό σου κι έτσι δαιμονικά σκοτείνασε ό καφέ σου, τώρα ή σελήνη δέ μαρμάρει να σου πω πως έχω μία φράση δίνη που δλο σώνει οάν το μαγικό μυστικό, στον πάτο κάθε στέρας που ριγνέτε νομοισμα κι ενχές καρδοκούν ό τυφλοπόντικες, δεν υπάρχει τίποτα αν δεν επιθυμήστε τα πάντα, τόνειρο τρίτου παλείει στό ριχά, ανοίξετε τήν έκρηκτική δεντάλια κρύντε πίσω της, στός στρουθοκάμηλος φόδους σας – ελεύθεροι χαρταετοί στό νηνιή το άπόροπον και τής περιπέτειας, έβγα απ' τήν μπλόφα Κατινιά για μία λεζούλα δλινθιή, ώσωνόντου ό ποδρήλας άπογειώνεται για τή σελήνη, ταυθρωακάς άνθρωποι μου, στη τσιμεντοπλεγμένη ντουοβάρπολη, έπεισάδο δηλαδή, άφρη στη μπαγιατεμένη ύπόδοξη, ό μεταξές σκυφτός όνειρα ποτισμένος, δλοι στό ποδρήλατο που θά σας πάει στόνεριο, μέσα απ' το δάσος που ζύνει τα δρόματα σέναν δρίζοντα όπρωίς για τή γή που επιθυμώσαμε πολύ να ζήσουμε, νταβανούρι δογητό καλό ταξίδι στό όδρομο αυτό το μαγικό, μία δρασασασαι

lay-out by leonidas christakis
 επιμέλτης τοῦ λευκάματος λεωνίδας χρηστάκης

come one come all
 ladies, gentlemen and terrible children
 on this journey of mine which is tossed in a turmoil of reverie. tread cautiously on this nocturnal
 avenue that all of Athens breathes melancholically behind your isolated steps; for your route may
 change course and release you from the migraine to depart for an horizon. in this place mad magi-
 cian cherished memory and water-pistol. a tough crop grows in this land where shipbuilders lie
 in magic mines. put your dreams in the dreamdrome-for a circle of death through the dwelling place
 of the dream eaters. cupid in subterranean channels. the lunar mole leads me to your secret and in a
 demonic way, my coffee darkens. now the moon won't let me tell you that I possess a whirlpool of
 phrases fading out like the magic secret. at the bottom of any tank where you drop coins and buy
 wishes moles are watching. nothing exists if you don't desire all. a dream with a hole in it
 struggles in shallow waters. open your explosive fan, hide behind her your ostritch fears — free kite in
 the hunting of the unexpected and adventure. call off the bluff Suzie for the sake of a true little word.
 soon now the cyclist is leaving for the moon-hey man, the little man in the cement-knitted blockhead
 city — he made it! abandon the foul promise, the bent garden soaked with dreams. all on the bike
 which will take you to the dream-through the forest where live images on an horizon of visions for the
 earth where we have so longed to live. hustle bustle, shove a little, moan groan, bon voyage in
 this magic road.

